

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 780
Warszawa, 24 września 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Stanisława Kozieja Sekretarza Stanu – Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Łączę wyrazy szacunku

(-) Bronisław Komorowski

USTAWA

z dnia 2012 r.

**o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej
oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej**

Art. 1. W ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, z późn. zm.¹⁾) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W latach 2014 – 2023 na sfinansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej w ramach systemu obrony powietrznej przeznaczają się corocznie wydatki budżetowe z części budżetu państwa „obrona narodowa” co najmniej w wysokości stanowiącej przyrost planowanych wydatków tej części budżetu na rok bieżący w stosunku do ich wysokości w roku poprzednim .”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały zgłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r. Nr 81, poz. 439.

UZASADNIENIE

Intencją proponowanej zmiany w ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, z późn. zm.) jest ustanowienie mechanizmu wzmacniającego w perspektywie wieloletniej stabilność finansowania najważniejszego i najpilniejszego z priorytetów rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na nadchodzącą dekadę, jakim jest wyposażenie ich w środki obrony przeciwrakietowej w ramach systemu obrony powietrznej. Priorytet taki został ustanowiony w postanowieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 8 listopada 2011 roku określającym główne kierunki rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i ich przygotowań do obrony państwa na lata 2013 – 2022.

Ocena obecnych i prognozowanych warunków bezpieczeństwa Polski przeprowadzona w ramach Strategicznego Przeglądu Bezpieczeństwa Narodowego wskazuje, że zagrożenia raketowe są jedną z głównych – obok cyberzagrożeń – form groźby użycia lub ewentualnego użycia siły przeciwko Polsce. Rakiety już dzisiaj są, a w rezultacie przyspieszonej proliferacji technologii raketowych będą coraz bardziej w przyszłości, podstawowym nośnikiem militarnego potencjału uderzeniowego. Dlatego bez zdolności obrony przed nimi, bez możliwości radzenia sobie w raketowym środowisku walki zbrojnej, Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej nie mogłyby być skutecznym środkiem zapewniania bezpieczeństwa Polski: zarówno w razie ewentualnego konfliktu zbrojnego, jak i w bieżącym przeciwstawianiu się możliwym naciskom, presji lub szantażom polityczno-militarnym. Wynika stąd strategiczna i operacyjna konieczność wyposażenia ich w zdolności obrony przeciwrakietowej. Z uwagi na duży koszt takiego programu celowe, a wręcz konieczne, jest wprowadzenie zewnętrznego w stosunku do procesów planistycznych w wojsku mechanizmu gwarantującego konsekwentne, zdyscyplinowane w perspektywie wieloletniej, przeznaczanie środków finansowych na ten priorytet, często kosztem innych, mniej ważnych zadań.

Drugą ważną przesłanką uzasadniającą wprowadzenie proponowanego rozwiązania jest potrzeba stworzenia warunków finansowych do udziału w budowie sojuszniczego systemu obrony przeciwrakietowej. Na szczytach w Lizbonie i Chicago wspólnie zdecydowaliśmy w ramach NATO, że w Europie będzie budowany taki system. Z racji naszego granicznego położenia Polska jest szczególnie

zainteresowana terminową i pełną realizacją tego sojuszniczego zadania. Aby móc korzystać z systemu sojuszniczego, trzeba w nim uczestniczyć, trzeba wnieść do niego swój realny wkład w postaci narodowego potencjału przeciwrakietowego.

Biorąc pod uwagę, że sprostanie powyższym wymaganiom operacyjnym, strategicznym i politycznym wiąże się z poważnym wysiłkiem finansowym, proponuje się, aby bez zmiany obowiązującej formuły finansowania Sił Zbrojnych RP opartej na stałym współczynniku 1,95% Produktu Krajowego Brutto z roku poprzedniego, konieczne wydatki na to priorytetowe zadanie powiązać z przewidywanym w najbliższej dekadzie wzrostem PKB.

Dla osiągnięcia tego celu proponuje się nowelizację art. 7 ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez wprowadzenie mechanizmu wiążącego nakłady na wyposażanie Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej ze wzrostem PKB. Należy podkreślić, że rozwiązanie to dotyczyć będzie jedynie części budżetu państwa „obrona narodowa”, nie obejmując proponowaną regułą wydatków budżetowych w dziale „obrona narodowa” w innych częściach budżetu państwa. Zgodnie z zaproponowanym rozwiązaniem mechanizm ten funkcjonowałby w latach 2014 – 2023, natomiast rok 2013 zostanie wykorzystany na zaplanowanie i przygotowanie procedur umożliwiających finansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych RP w środki obrony przeciwrakietowej od roku 2014 z uwzględnieniem zawartego w projekcie rozwiązania.

Na podstawie obecnych prognoz dotyczących kształtowania się PKB w perspektywie nadchodzącej dekady ocenia się, że przyjęcie proponowanego rozwiązania pozwoliłoby pozyskać na ww. cel w latach 2014-2023 kwotę w przedziale 8 - 12 mld zł.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa. Projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.